

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 42. Colloquium Papæ cum Insulano circa Communionem sub utraque specie.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

gratia impetraretur, solemnis haberetur supplicatio, quam etiam summus Pontifex pedes adire pollicitus, cunctis, qui sacro huic pietatis exercitio vacabunt, pœnarum condonationem ad normam Anni Sacri indulgit.

Sæcul. XVI.
A C. 1561.

§. XLII.

*Colloquium Papæ cum Insulano circa
Communionem sub utraque
specie.*

Quamvis Insulanus petitionem suam Pontifici factam omnino rejectam credere debuisset, nihilominus denuo colloquium petiit, quo obtento die decima tertia ejusdem Mensis ultimum responsum sibi dari postulabat: ut vero Regi suo satisfaceret, rursus rationes, quas jam antea pro obtinendo suo postulato allegaverat, recoquere haud dubitabat, illarumque æquitatem, ac necessitatem comprobare nitebatur: verum summus Pontifex intempestiva hac importunitate offensus ita respondit:

„ejusmodi preces a Rege interpositæ
„certo certius inducunt contumaciam,
„atque ab Ecclesia separationem: mi-
„nime autem ab Ecclesia permitti potest,
„ut Christiani diverso modo Sacramen-
„tis utantur: de cetero Imperator æque,
„ac Bohemiæ Rex ejus Filius eandem

*Mem. fuit
de la lettre
de Mr. de
l'Isle p. 121.*

Sæcul. XVI „Communionem sub eadem specie qui-
A.C. 1561. „dem concedi postulabant, a petito ta-
 „men suo destitit; eandem ergo sub-
 „missionem Galliarum quoque Rex pro-
 „fiteatur, eo quod Synodus reliquæ
 „Christianorum parti non multum ne-
 „cessaria, pro Catholicis superflua, pa-
 „rumque a summis Pontificibus exoptata (*) unice ideo convocata fuerit,
 „ut Francici Regni necessitatibus sub-
 „veniatur. Verum ad hæc Orator re-
 „posuit

(*) Ecce! quomodo mentita sit iniquitas sibi, quamque apertæ falsitatis arguantur privatæ ejusmodi relationes, quæ Gallice *Memoires* vocantur: quis enim credat, summum Pontificem Pium IV. quem ipsemet Continuator unacum omnibus aliis Scriptoribus omnem lapidem pro convocanda Synodo movisse recensuit, de se, suisque Prædecessoribus Legato respondisse, quod Synodus parum necessaria, superflua, & minus a Pontificibus fuerit exoptata? quis non potius primo obtutu agnoscat contumeliosum animum Continuatoris, ejusque Sociorum? qui toti in eo sunt, ut Pontifices tanquam Conciliorum oses depingant, se vero Synodorum studiosissimos jactitent, non ut ibidem dubia dissolvi gaudeant, sed ut ob Concilia convocandi, ac decidendi difficultates innumeras Interea suæ inobedientiæ, ac etiam hæresibus liberum campum relinquere lætentur.

posuit, quod ad indicendam Tridentinam Synodum Sanctitas sua non modo propter Franciæ calamitates, sed etiam ob morem Concilia convocandi in Ecclesia usitatum abs dubio fuerit permotâ. His dictis Orator discessit, quin tamen petitionis suæ effectum extorquere potuerit.

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

§. XLIII.

Montberonius ad Philippum II. a Regina excusatum missus.

Cum Regina Franciæ Administratrix sub idem tempus Philippum II. Hispaniæ Regem ob colloquium Possiacense vehementer commotum intelligeret, Jacobum Montberonium Ausentium, qui Reginæ famam repararet, ad eundem ablegabat: verum Legatus ægre ad alloquium admissus, tandemque per crebras sollicitationes Regem conveniendi copiam nactus, admodum remisse ab eo excipiebatur: cum vero ipse & Sebastianus Albaspinæus Lemovicensis Episcopus necessitati id datum, non vero Possiacense hoc colloquium in Protestantium gratiam factum fuisse Philippo exponerent, ac Reginam ommissa Nationalis Synodi mentione quamprimum Regni Episcopos Tridentum ad Concilium ibidem indictum mittere paratam affirmarent, Philippus hoc responso

Thuan. l. 28.
Hinum. 6.